

Підсумовуючи викладене, потрібно відзначити, що аналіз основних положень теорії ідентифікації стосовно процесу встановлення особи за невідомим трупом свідчить, що всі вони поширюються як на об'єкти слідчих (розшукових) дій, так і на об'єкти криміналістичних і судових експертиз, хоча останні мають низку особливостей, що визначають специфіку їх проведення.

Важливою рисою механізму ідентифікації невідомого трупа є комплексність. Зокрема, особливості трупа як багатостороннього об'єкта криміналістичної ідентифікації зумовлюють необхідність комплексної методики його ототожнення. У структуру комплексного підходу до ідентифікації невідомого трупа, поряд із комплексом експертних досліджень, потрібно включати тактичні дії органів досудового розслідування й оперативних підрозділів, спрямовані на отримання та аналіз комплексу ідентифікаційної інформації про невідомий труп і безвісно зниклих осіб.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-266-4/36>

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДОГОВОРУ БУДІВЕЛЬНОГО ПІДРЯДУ В СУЧАСНИХ РЕАЛІЯХ

Фірчук В. Р.

*здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії I курсу
кафедри цивільного та господарського права і процесу
факультету права та економіки*

Міжнародний гуманітарний університет

Науковий керівник: Діденко Л. В.

доктор юридичних наук, професор,

*в.о. завідувача кафедри цивільного та господарського права та процесу
факультету права та економіки*

Міжнародний гуманітарний університет

м. Одеса, Україна

Договір будівельного підприємства є ключовим механізмом, який забезпечує розбудову нашої держави. Саме будівельні компанії суб'єктами підприємницьких відносин, вирішують ряд соціальних питань (житлове питання, питання ведення бізнесу та ін.). Окрім того, будівельні компанії виступають одними з найбільших платників

податків в Україні та регулярно наповнюють державний бюджет. Про стан благополуччя держави та населення можна судити виходячи з активності на ринку будівельному ринку та ринку нерухомості. Чим більший попит та пропозиція на результати будівельних робіт, тим кращий стан матеріального забезпечення населення та інвестиційна привабливість України.

Договір будівельного підряду є базовим, фундаментальним інститутом будівельних відносин, саме це викликає необхідність якісного та прогресивного його правового регулювання.

Як свідчить судова практика, у даній сфері недоліки договірного регулювання зменшують можливості захисту прав сторони, яка зазнала збитків від неналежного підрядника [4, с. 121].

Цивільний кодекс України у ч. 1 ст. 837 передбачає, що за договором підряду одна сторона (підрядник) зобов'язується на свій ризик виконати певну роботу за завданням другої сторони (замовника), а замовник зобов'язується прийняти та оплатити виконану роботу [2].

Господарський же кодекс України у ч. 1 ст. 318 дає більш детальне визначення вказаного правочину, а саме за договором підряду на капітальне будівництво одна сторона (підрядник) зобов'язується своїми силами і засобами на замовлення другої сторони (замовника) побудувати і здати замовникові у встановлений строк визначений договором об'єкт відповідно до проектно-кошторисної документації або виконати зумовлені договором будівельні та інші роботи, а замовник зобов'язується передати підряднику затверджену проектно-кошторисну документацію, надати йому будівельний майданчик, прийняти закінчені будівництвом об'єкти і оплатити їх [1].

На практиці договір підряду найчастіше визначають як договір про виконання робіт, оскільки предметом договору підряду є матеріальний результат [4, с. 121].

Будівельний підряд покриває собою левову частку суспільно-правових відносин. Економічна необхідність та юридична складність будівельного підряду з притаманною йому складною системою договірних зв'язків зумовлює необхідність його детального правового регулювання. Саме підряд, а не купівля-продаж і не надання послуг викликає найбільшу кількість суперечок фахівців і учасників господарських відносин у зв'язку з тим, що предметом договору деякі фахівці розглядають як сам процес, так і результат. Тому договори підряду викликають такий інтерес до вивчення [4, с. 121].

Основу правового регулювання договорів підряду в капітальному будівництві або ж договорів будівельного підряду складають наступні нормативно-правові акти: Цивільний кодекс України від 16.01.2003 року (параграф 3 глави 61 «Будівельний підряд»), Господарський кодекс України

від 16.01.2003 року (глава 33 «Капітальне будівництво») та Постанова КМУ №668 «Про затвердження Загальних умов укладення та виконання договорів підряду в капітальному будівництві» від 01.08.2005 року.

Вказані нормативні акти є базою, на підставі якої формуються правовідносини між суб'єктами у сфері капітального (підрядного) будівництва. Провівши аналіз вказаних актів, можна зробити висновок про те, що з моменту їх прийняття пройшло від 17 до 23 років. При цьому зміни практично не вносилися, а якщо вносилися то досить давно.

Для прикладу, з моменту прийняття і по сьогодні до параграфу 3 глави 61 «Будівельний підряд» Цивільного кодексу України було внесено зміни лише раз 06.07.2020 року і тільки до ч.5 статті 853, глава 33 Господарського кодексу України взагалі не змінювалася, що ж стосується Постанови КМУ №668, то до неї тричі вносилися зміни 17.06.2009 року, 28.12.2011 року та 17.03.2021 року.

Можна зробити висновок про те, що діючі закони (кодифіковані акти), які мають вищу юридичну силу в частині регулювання підрядних відносин в будівництві практично не зазнали змін з моменту їх прийняття і не є адаптованими ні до сучасних реалій підрядних відносин в капітальному будівництві, ні до тенденції Євроінтеграційних процесів, а саме до приведення у відповідність та усунення невідповідностей із законодавством Європейського союзу.

З іншого боку, більш позитивною є тенденція системного внесення змін та актуалізації підзаконного акту, а саме внесення змін до Постанови КМУ №668 «Про затвердження Загальних умов укладення та виконання договорів підряду в капітальному будівництві» від 01.08.2005 року.

Незважаючи на це, вказана Постанова все одно залишається підзаконним актом і має меншу юридичну силу ніж закони, це означає, що у випадку виникнення колізії між Цивільним кодексом України, Господарським кодексом України та Постановою № 668, пріоритет матиме саме кодекс.

В сучасних реаліях ведення війни з російською федерацією, та в умовах триваючої та майбутньої відбудови України, роль будівельного підряду зростає як ніколи.

Агресивна війна розпочата російською федерацією проти України спричинила надзвичайно велику кількість руйнувань інфраструктури, будівель, споруд та інших об'єктів. Саме відновлення пошкоджень стане основним напрямом державної політики на найближчі роки. Основним же інструментом, який забезпечить виконання робіт з відновлення пошкоджених та зруйнованих об'єктів стане саме договір будівельного підряду. Саме тому, закріплене в законодавстві правове регулювання вказаного правочину потребує актуалізації та вдосконалення.

Література:

1. Господарський кодекс України від 16 січ. 2003 р. № 436-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 18, № 19-20, № 21-22, ст.144.
2. Цивільний кодекс України від 16 січ. 2003 р. № 435-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. №№ 40-44. Ст. 356.
3. Постанова КМУ №668 «Про затвердження Загальних умов укладення та виконання договорів підряду в капітальному будівництві» від 01 серп. 2005 р. № 668-2005-п.
4. І. А. Слободська, М. В. Стешенко «Договір будівельного підряду як регулятор відносин у сфері будівництва». Київ: Юридичний вісник 1 (54), 2020.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-266-4/37>

ПІДХОДИ ЩОДО РОЗУМІННЯ ЗОВНІШНІХ ФУНКЦІЙ ДЕРЖАВИ

Гришок Ю. В.

*здобувач вищої освіти другого (магістерського рівня)
факультету права та економіки
Міжнародний гуманітарний університет
Науковий керівник: **Манько Д. Г.**
доктор юридичних наук, доцент,
завідувач кафедри державно-правових дисциплін
факультету права та економіки
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

Еволюційний розвиток та становлення функцій держави зумовлюються наявністю відповідних чинників – об'єктивних, суб'єктивних, внутрішніх і зовнішніх. Еволюційний розвиток функцій держави відбувається через внутрішні фактори, до яких можна зарахувати загальні закономірності і тенденції розвитку держави в певному напрямі, закономірності і тенденції розвитку економічних, культурних, соціальних напрямів діяльності держави, а також розвиток самої держави. Окрему роль у становленні та розвитку держави відіграють і зовнішні чинники, зокрема становлення держави як суб'єкта міжнародних відносин